

efter dem, han for Diebliffet har her; men jeg tror, at man hverken fra Høire eller Venstre kan undgaa at tage Spørgsmaalet om det ærede Medlems Stilling op; thi den er dog vistnok Noget af det mest Giendomme- lige og Originale, man har hørt i en poli- tisk Situation. Jeg skal erkjende, at det er Noget, Enhver veed, at det for en Politiker kan være grumme behageligt og rart altid at være i Overensstemmelse med sig selv og kunne bevare sine politiske Konsekventer igjennem Arræcker. Det er i mange Til- fælde meget behageligt og forholdsvis let; men jeg tror, at det er et overvundet Sta- dium, at det skulde være en af de første Fordringer, man stiller til en Politiker, at han igjennem en rig og lang Udvikling af Fædrelandet nødvendigvis skulde holde bestemt fast paa alle de Doktriner, baade rigtige og urigtige, som han i en Arrække kan være kommen frem med. Det forekommer mig nu, at det ærede Medlem gjør sig særlig Umage for ikke at vige et Haarsbred fra, hvad han selv har udtalt, hvad han tidligere har været med til at udrette, og hvad han har fortalt sine Vælgere. Indholdet af dette forekom- mer mig at være følgende: Vor Forsatning er skeiet ud, vor Forsatning har bragt os Alle i et Uføre, men lad os endelig blive der indtil videre, og kun have een Tante, nemlig at vedblive at vise dette Ministerium, at vi nære den største Uvillie imod det og alle dets Gjæringer. Lad det saa være nok saa længe, saa vil der dog en Gang komme en Tid, hvor Alt vil vende sig imod Ministe- riet, og derved vil det sunde og naturlige Forsatningsliv være reddet. Jeg kan aldeles ikke forstaa denne Logik. Jeg vil sætte, at en Person fører et vildt og udseende Liv og kommer bort fra de sunde, gode alminde- lige Lovregler, skulde det saa være rigtigt at sige til et saadant Individ: Bliv bare ved at skeie ud, lad det gaa saa galt, det kan, der vil komme en Tid, hvor Du nok igjen vil komme paa ret Kjøl og leve efter sunde, almindelige Normer. Jeg tror imidlertid, at dette Men- neske i Reglen vil gaa til Grunde, hvis han ikke bliver taget under Armen paa en anden Maade, end jeg efter dette Billede maa an- tage, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil det. Jeg tror, at han vil gaa til Grunde, og jeg tror ogsaa, For- satningen vilde gaa til Grunde, hvis man vilde følge det ærede Medlem, og sige: Lad os blot vedblive med Uregelmæssigheder og lade Regjeringen have hele Myndigheden, lad os vedblive at visne og nægte Alt som hidtil, saa vil der nok komme en Tid, hvor de almindelige Regler ville komme igjen. Jeg tror, at dersom man vilde anvende dette paa

et Menneskes Liv, vilde det være overordentlig forkasteligt, og jeg tror, at naar man vilde anvende det paa Forsatningslivet, vilde det være ligesaa forkasteligt. Der er een Ting, som i høi Grad forbauser mig, og det er, at det ærede Medlem, hvis Betydning og store agitatoriske Evner jeg ikke kan Andet end have den største Respekt for, alligevel i dette Diebliffet har kunnet føre den Politik og sam- tidig indgyde, som det synes mig, det øvrige store Flertal en saa stor Respekt, som han virkelig maa antages at have gjort med denne Politik. Naar jeg saa vender mig til, hvad jeg iøvrigt har hørt, saa har jeg hørt og seet fra det høitærede Ministeriums Side et Finantslovsforslag, om hvilket Regjeringen, saavidt jeg veed, har sagt, ligesom jeg tror, at Alle sige det, at det maa betragtes som en fredelig Handling. Det er jo vel aldeles tydeligt, at naar denne Finantslov ikke ind- holder store Bevillinger til Befæstningsvæsenet, saa kan det jo umuligt betyde, at Ministeriet har forandret sine Anskuelser om Nødvendig- heden af Kjøbenhavns Befæstning, men det maa være en Anthynding om, at i den øe- blikkelige Situation bør Formaålet være at komme ind i regelmæssige Tilstande, og man har saa ment at maatte opgive Fordringer om Bevillinger, som man ellers sætter Pris paa som nødvendige, og jeg vil da sige det ærede Medlem, (Brandes) som sidst talte, at naar han opfordrede ikke alene Regjeringen, men ogsaa Høire til at paavise, hvorledes Regjeringen paa nogen Maade har taget Hensyn til Venstres Fordringer, saa fore- kommer det mig, at ved denne Finantslovs Indhold er der taget ganske overordentlig stort Hensyn til Venstre; thi man har op- givet sine egne Ønsker, i alt Fald midlertidig, for at naae det samme Formaal, som det maa antages, at Venstre ønsker, vi maa kunne naae, nemlig en Finantslov. Jeg mener, at det er et reelt Hensyn, som har langt mere at betyde, end om der spildes mange Ord i den Anledning. Jeg betragter i det Hele det forelagte Finantslovsforslag som et Fredstilbud fra Ministeriets Side, medens det ærede Medlem jo ikke har været i Stand til at opdage nogetjomhelst Fredstilbud. Naar jeg da vil recapitulere, hvad jeg har hørt af det meget ærede Flertals Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledeborg), og det er jo der, mener jeg, at man navnlig skulde finde Synspunkterne for Løsningen af den nuværende Situation, saa forekommer det mig, at der ikke er rigtig fuld Harmoni mellem de Synspunkter, som fra det ærede Medlems Side ere lagte til Grund for hans hele Argumentation for den Beslutning, han